MĂRTURISITORUL

Mărturisitorul

Antologie alcătuită de
Flor Strejnicu

cu o postfață de
Răzvan Codrescu

© **Flor Strejnicu, 2006**

Coperta reprezintă Crucea de hotar de la Tâncăbeşti sculptată de Ştefan Georgescu (Germania) în atelierele lui Cristian Ivanof (Bucureşti)

Tehnoredactare: str. Morilor nr. 53, Sibiu, 550197
Tipar: tel.: 0269/21.35.06; fax: 0269/21.19.83
Techno Media www.technomedia.ro;
e-mail: office@technomedia.ro

Motto: *Doamne, blestemă-mi neamul*
cu foamea de adevăr
şi nu-l îndestula vreodată.

Lămurire

„Mărturisitorul", florilegiu liric şi istoric – documentar, îşi are izvodul în conținutul volumului *Culegem din mormântul tău lumină* (Ed. Imago – Sibiu, 1999), tipărit cu ocazia aniversării centenarului naşterii lui Corneliu Zelea Codreanu.

Tirajul acestei cărți epuizându-se, iar achizițiile noi părându-mi spectaculoase, am purces la alcătuirea volumului de față.

În mod deosebit m-au impresionat două plachete de versuri recuperate dintr-un fond vechi al unei biblioteci centrale, editate în anul 1925, deci când Căpitanul avea 26 ani, intitulate *Cântecele lui Corneliu Zelea Codreanu cu ocazia judecării procesului la Curtea cu juri din Turnu Severin*, editată de ziarul *Ogorul nostru*, şi *Cântece lui Corneliu Zelea Codreanu*, Focşani, Tipografia „Cartea Putnei", aşadar cu 2-3 ani înainte de înființarea Legiunii Arhanghelul Mihail (24 iunie 1927).

Frumusețea versului popular, ca şi nuditatea sincerității autorilor lor, dezvăluie demnele sentimente de revoltă împotriva politicienilor corupți, precum şi a alogenilor corupători, şi totodată sincera simpatie față de Corneliu Zelea Codreanu, considerat justițiarul oamenilor cinstiți.

Posibilitatea interpretării nedorite a unor noțiuni din poeziile respective am anulat-o înlocuind cuvintele în cauză cu sinonime inofensive. O selecție de pagini din aceste plachete vor forma un capitol separat al cărții.

După fiecare poezie, în alternanță, am inserat citate din gândirea Căpitanului, cu impresiile unor personalități despre Codreanu.

Această culegere de poezie și mărturisiri am alcătuit-o pătruns de evlavie creștină, împletită cu mândria de a fi român, caracteristici ale ideologiei legionare căreia îi aparțin.

Mulțumesc celor care m-au ajutat: prof. Constantin Bucescu și dr. Iosif Nicolescu (București), Dan Staicu (Constanța), Marius Săraru și Sorin Olariu (Sibiu).

Îmi reînnoiesc recunoștința față de talentatul om de litere Răzvan Codrescu, ale cărui sfaturi mi-au fost și de data aceasta folositoare.

Cei ce vor înțelege sensul demersului meu din această carte, să-și ridice ochii spre cer o dată cu mine, rugându-se: *Mărturisitorule, iartă-ne nouă, celor de după Tine, greșalele noastre și, copleșiți de seninătatea pilduitoare a jertfei tale, rugămu-ne Ție învață-ne să nu mai fim învrăjbiți între noi, Amin.*

Dr. Flor Strejnicu

Notă tehnică

După numele fiecărui autor între paranteze drepte va apărea un număr roman pentru sursa poeziilor sau un număr arab pentru sursa citatelor, care vor fi regăsite într-o bibliografie la sfârșitul volumului.

S-a apelat și la următoarele prescurtări:

f.a. (fără an indicat)
f.l. (fără loc indicat)
f.e. (fără editor indicat)
mn (manuscris, lucrare nepublicată)

Cuprins

Radu Gyr: Balada ucenicului cu ochi albaștri 1
Radu Gyr: Doina Căpitanului 22
Radu Gyr: Vânt de seară 25
Tudor Arghezi: Făt-Frumos 27
Lucian Blaga: Noemvrie 32
Demetrius Leontieș: Ritualul 34
Ion Tolescu: Așa ți-au frânt grumazul, cu odgon 36
Vasile Posteucă: Legendă 38
Ion Tolescu: O, trup zvâcnind în ștreang, străpuns de gloanțe... 41
Virgil Mateiaș: Noaptea Sângelui 43
Ion Tolescu: Pădurea 46
Dumitru Bacu: Căpitanul 48
Ion Tolescu: Pe-aici trecură-nchiși în camioane... 51
Gherghinescu-Vania: Moartea lui Făt-Frumos 53
Vasile Posteucă: Tâncăbești 56
Alexandru Silistreanu: Bocet 58
Alexandru Silistreanu: Doină nouă 60
Pr. Ionel Florea: Colindul Căpitanului 63
Alexandru Silistreanu: Destin 66
Valeriu Gafencu: Imn închinat celor căzuți 69
Demetrius Leontieș: Destinul generației de jertfă 71
Răzvan Codrescu: În ochii tăi mijeau Valahii pure... 73
Demetrius Leontieș: Orcanul de lumină 75
Mircea Dunăreanu: Făt-Frumos 77
Demetrius Leontieș: Am vrea să vă iertăm, dar nu se poate! 81
Petre Grigore Anastasis (Puiu Năstase): In Memoriam 84
Demetrius Leontieș: De-a pururea prezent 87

Demetrius Leontieș: Te sădim 89
E. Papazisu: Din Pindul, sălaș de Armatoli 91
Demetrius Leontieș: Înainte, cu testamentul Căpitanului! 93
Gheorghiță Stângu: În memoria Căpitanului Corneliu Zelea Codreanu 95
Virgil Mateiaș: Imn libertății 98
Virgil Mateiaș: Intimitate 100
Eugen Bălașa: Atributele Căpitanului 102
Simion Lefter: Peste mormântul tău sfânt 104
Demetrius Leontieș: Peste timp și locuri 106
Ion Tolescu: N'or fi prea sfinte lacrimile mele 108
Demetrius Leontieș: La răscrucea neamului 111
Ion Tolescu: Umbra ta, Căpitane! 113
Alberto Crespo: A Cornelio Zelea Codreanu 115
Alexandru Silistreanu: Umbra Căpitanului 119
Constantin Aurel Dragodan: Făt-Frumos 122
Alexandru Silistreanu: Magi ai credinței 126
Ion Barbu: 1940 128
Aron Cotruș: Țara 131
Valeriu Cârdu: Zări verzi 148
Demetrius Leontieș: Nunta neamului 150
Valeriu Cârdu: Inscripție pe un zid de mănăstire 152
Demetrius Leontieș: Profeția din Dobrina 154
Alexandru Silistreanu: Monument 156
Demetrius Leontieș: Tabăra de pe Rarău 159
Alexandru Silistreanu: Calea 161
A. G. Delafântânele: Haiducesc 163
Viorica Lăzărescu: Închinare 165
Valeriu Cârdu: Inscripție pe o cărămidă 167
Tudor Arghezi: Suiș 170
Ion Tolescu: „Că tu ești Căpitanul!“ 172
Alexandru Silistreanu: Cuvânt de lămurire 174
Demetrius Leontieș: Epistolă către Căpitanul 177
Ion Tolescu: Sainte Jeunesse! 179
Demetrius Leontieș: Refugiul pe Rarău 182
Aron Cotruș: Corabia verde 184
Aron Cotruș: La Nave Verde 186

Horațiu Comaniciu: Imnul Românilor Secuizați 189
Radu Gyr: Mormântul Căpitanului 191
Valeriu Cârdu: Rugă 194
Petru C. Baciu: Căpitanul 196
Alexandru Silistreanu: Căpitanul 198
Karl Haushofer: Ihr Capitan 201
Karl Haushofer: Căpitanul vostru 202
Demetrius Leontieș: Închinare 204
Alexandru Silistreanu: În valuri mari 206
Demetrius Leontieș: A zecea comemorare 209
Alexandru Silistreanu: Clipă de clipă 211
Flor Strejnicu: Tâncăbești 213
Flor Strejnicu: Corneliu 213
Flor Strejnicu: Rarăul 213
Flor Strejnicu: Refrenele Tâncăbeștiului 213
Alexandru Silistreanu: Rugă verde 215
Alexandru Silistreanu: Trimisul 218
Demetrius Leontieș: A douăzecea comemorare 222
Dumitru Bacu: Lumina 224
Demetrius Leontieș: A treizecea comemorare 227
Demetrius Leontieș: Recunoștință 229
Virgil Mateiaș: Noi ne-am sculat să înflorim o țară 231
Demetrius Leontieș: Testamentari în vechea gardă 234
Radu Gyr: Imn morților 236

Anexă

Paraschivescu C. Constantin: Lui Corneliu Zelea Codreanu 244
Zaharie Florea: Judecătorilor din Focșani 246
Dureliu Gorian: Lui Corneliu Zelea Codreanu 248
Maria Iovanescu, n. Pesecan: Măi Codrene 249
Dornescu Vucol: Măi, Mârzel, suflet hain... 251
Cântecul lui Corneliu Zelea Codreanu 252
Oct. P. Meguță: Lui Corneliu Zelea Codreanu 254
Lefter, Focșani: Martirul național Corneliu Zelea Codreanu 256
Lica de la Huși: Lui Corneliu Zelea Codreanu 257
Lefter, Focșani: Glasul țării 259

Ilie Ilie, Pleacă Ilie, Nu te scoate singur! 70
Ilie, Romanie, Mogoș mogoșie 84
Ilie-Ilie-Ilie, Bogat sunteți Constănțeni 86
I. S. I. Constănțeni 88
M. B. I. Constănțeni 90
Ilie-Ilie-Ilie 92
Constănțeni 94
Vulcan Valeriu, Ilie-Ilie 96
Ilie-Ilie-Ilie, Neagoie-Vasilescu 98

Ilie-Ilie-Ilie 99
Bibliografia cronologică a scriitorilor Constănțeni 104
Bibliografia asociației 106

Balada semicolăi cu nouă sloguri

Spălcată pește-argintă
rudeniă cu Ilie,
bun-dar Dvă mamă
a Primăverii vită.

Blidele cu carbi și cinci,
cu lămâi și flori,
nu mai vrăi cu alburi,
pește-arghiro mare.

Vaci rumânie-n-coarne,
cruție-n brag și-n gât,
mult mai bucurii, ortsât
le-ar strugi cu soare.

— Dulu trotu și gonaci,
răsfățate turi,
nă co-ntr-un ceas din mărgăleci
plouări cai cu flori.

În codar n-am ajuns pe loc,
răsăritari dulci, –
nu mă vrea mei sărg mei Nelu
trotu tinerețe...

B·A·R
I
8075

CANTECE

LUI

CORNELIU

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMÂNE

ZELEA

CODREANU

— 1925 —
Focşani, Tip. Cartea Putnei Str. Mare 200.
Pretul 5 lei

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMÂNE

MOTTO

.... Iar visurile mele sunt idealurile cele vii ale sufletului nostru național, care cere în primul rând și mai presus de orice : să trăiască.

. . . . . .

* * *

.... Așa dar la luptă sfântă de apărare a nației, ne chiamă din adâncul pământului nostru invadat, glasul înăbușit al strămoșilor.....

CORNELIU

(dintr'o scrisoare recentă adresată Cap. F.R. din V.M.)

B·A·R
II
81306

CÂNTECELE

LUI

Corneliu Zelea Codreanu

CU OCAZIA JUDECĂRII PROCESULUI
LA CURTEA CU JURI DIN T.-SEVERIN

25 CÂNTECE NOUI, CULESE ŞI PUBLICATE
DE
E. L.

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMÂNE

MAI 1925

EDITURA ZIARULUI „OGORUL NOSTRU"
TURNU-SEVERIN

TURNU-SEVERIN
ARTE GRAFICE „RAMURI" S. A.

PREŢUL 10 LEI.

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMÂNE

MOTTO:

In timpul luptelor studenţeşti

...„Nu voiu putea crede că aţi fost învinşi decât în faţa mormintelor voastre, sau văzându-vă în lanţuri în temniţa Galatei.

* * *

Dintr'o scrisoare citită la Curtea cu juri din T.-Severin

...„Iar visurile mele sunt idealurile cele vii ale sufletului nostru naţional, care cere în primul rând şi mai presus de orice : să trăiască".

. . . . . .

...„Aşa dar la luptă sfântă de apărare a naţiei, ne cheamă din adâncul pământului nostru invadat, glasul înăbuşit al strămoşilor".

* * *

La judecarea procesului la Curtea cu juri : ultimul cuvânt.

...„Jurăm aci în faţa domniei-voastre reînoindu-ne legământul că vom lupta pentru salvarea creştinismului, a rasei arice şi a neamului românesc".

Corneliu Zelea Codreanu.

Lui Corneliu Zelea Codreanu

Mă'nchin, fecior al Romei şi-al Sarmizegetusei,
La glasu-ţi de apostol, la braţul tău de fier,
Simt inima-mi te cheamă, şi dus de valul muzei
Te-asemăn cu lumina: Luceafărul din cer.

Tu eşti întruchiparea simţirilor străbune,
Vlăstarul cel mai verde din Neamul Românesc,
Şi porţi în pieptu-ţi tânăr, ca-n vremile mai bune,
Tot idealul ţării! De asta te iubesc.

Crescut în cult de ţară, de neam şi de credinţă,
Văzut-ai plaiul ţării de hoardă cotropit
Şi pe ţărani'n juguri şi ţara-n suferinţă,
Şi pe satanul Iuda rânjindu-şi mulţumit.

Atâta sărăcie şi-aşa bogată ţară,
Moşie ca din basme şi-aşa mâhniţi stăpâni.
E-o boală?... E un blestem?... Sau poate e o fiară
Acel ce suge seva trudiţilor Români.

Să vezi ţărani'n juguri şi ţara-ţi jefuită,
Şi să te faci că nu vezi cum suferă-ai tăi fraţi?
Aveai prea nobil sânge din viţă moştenită
Să laşi să piară'n umbră „Latinii din Carpaţi".

Deci tu ne-ai dat semnalul şi ne-ai chemat la luptă
Să vie în centurii legate ca'ntr'un snop;
Întreaga naţiune de liftă este suptă,
Căci pentru noi păgânii's al doilea potop.

Potop care ne'neacă în valu-i de robire,
Minţindu-ne chemare, credinţă şi trecut,
Şi vrând cu'n pumn de aur să cumpere'n neştire
Un neam... ce arăta-vom că nu e de vândut.

Deci iudo, dă'te'n lături cu'ntregul tău popor
De „Vânzători de ţară" de „Comunişti hidoşi",
Căci fulgeră'n mânie ca fulgerul prin nor.
Românul pentru glia-i lăsată de strămoşi.

Tu te-ai trezit din somnul în care noi dormeam,
Ne-ai arătat pieirea numai la câţiva paşi;
Mergeam ca somnanbulii şi, poate chiar cădeam,
Dar ne-am oprit la glasu-ţi, prin el ne re-nviaşi.

Mă'nchin, fecior al Romei şi-al Sarmizegetusei,
La glasu-ţi de Arhanghel, la braţul tău de fier.
Te-or preamări urmaşii, iar eu din valul muzei
Te văd ca pe lumină: Luceafărul din cer.

Paraschivescu C. Constantin [XXII]
Elev – Focşani

Judecătorilor din Focşani

Judecători din Focşani,
Să trăiți! Zicem, mulți ani,
Noi, Românii din Ardeal,
De pe-al Mureşului mal,
Moți din munții-Abrudului,
De pe malul Crişului,
Din Crişana şi Bănat,
Din Bihoru'ndepărtat.
Cu toții'ntr'un glas strigăm,
Pe Codreanu vi-l cerem,
Nu cumva să-l judecați,
Nouă liber să ni-l dați!
Căci el e nevinovat,
Că pentru neam s-a luptat!
Vinovați sunt vânzătorii
Şi de aur iubitorii,
Cei ce lăcomind la bani,
Dau drepturi mari la duşmani.
Căci voi de-l veți osândi,
Pe noi toți ne veți lovi,
Şi'ntâmplându-se aşa,
Cu noi toți alături ea
Ar plânge şi-ar blăstăma
Munții şi pădurile,
Copiii şi mamele,

Nedreptatea cea amară
Din cea românească țară,
Iară de-l veți libera,
Vă faceți datoria
Către țară, către neam,
C'ați liberat pe Codrean.
Doamne, Ție ne plecăm
Şi să ne-asculți te rugăm:
Să răsară'n toată țara,
Ca şi iarba primăvara,
Suflete c'al lui Codreanu,
Să ne mântuiască neamu!

Zaharie Florea [XXI]
Țebea, la 8 Martie 1925

Lui Corneliu Zelea Codreanu

Măreață-ți este vorba, eroule iubit!
Măreață este ținta spre care ai pornit!
Măreață este spada ce știi s'o porți cu fală,
Pătruns de datoria și dragostea de țară!

Prin negurile vremii, în oarba rătăcire
A celor care astăzi socot c-a lor menire
E ca să ocrotească dușmanii țării lor,
Apari ca un Arhanghel, un zeu deșteptător.

Molcumul semn al morții, cu unghiile-i reci
Voia să ne cuprindă în mrejele-i pe veci!
Dar jerfta-ți de apostol la luptă ne-a chemat,
Ne-a arătat cărarea ce-avea-vom de urmat.

O!... fiu al suferinții, curaj la luptă dreaptă,
Curaj, căci o cunună de glorie te-așteaptă,
Cununa mulțumirii de-a ști c'a încolțit
Cuvântul deșteptării, ce tu l-ai răsădit!

Curaj, că Românimea din somnu-i deșteptată
Cu brațele deschise în mijlocu-i te-așteaptă,
Te-așteaptă să depună martirului pe frunte
Sărutul re-nvierii din chinurile-i crunte.

Dureliu Gorian [XXII]
Focșani

Măi Codrene

Măi Codrene, fiu al țării,
Vine ziua înălțării,
Măi Codrene, fiu al țării,
Vine ziua răzbunării!
La proces când vei intra
Capu'n sus vei ridica,
Ține-ți numai fruntea sus,
Când pe dușmani ai răpus.
Măi Codrene, n-avea teamă,
Spune la toți cum te cheamă
Și le spune pe cuvânt,
Ești oștean de la pământ,
Că ești pui de Moldovean
Ce n'ai teamă de dușman.
De dușmanii-nstrăinați
Țara să ni-o curățați!
Luptați voi, tineri eroi,
Ajutor v-om da și noi!
Eu's țărancă de departe,
Dornică de libertate,
Și n'avem multă avere,
Drumu-i scump, nu putem mere,
Dar așa din partea mea
Iacă trimet scrisoarea
Prin foaia „Libertatea",

Cei ce-acolo s'ar afla
Scrisoarea să mi-o citească,
Voia noastră s'o vestească.
Hai cu toți mâna s'o dăm
Fiul țării să-l scăpăm!
Cornel Codreanu să trăiască
Și în Țara Românească
Mulți voinici ca el să crească!

Maria Iovanescu, n. Pesecan [XX]
Din Sâniculau Mare (Bănat)

Măi, Mârzel, suflet hain...

Foaie verde de dafin,
Hai, frate, la Severin,
Să stăm straje lui Cornel,
Când l-o judeca Mârzel!

L-au purtat prin Iași, Focșani,
Printre lifte de dușmani,
Că doar-doar l'o osândi...
Dar Țara se 'mpotrivi!

Toți Românii azi o știu
Și o spun din tată-n fiu
Că nu e procesul lui,
E procesul Neamului!

Măi Mârzel, suflet hain,
Căzuși rău la Severin;
Căci Oltenii sunt toți frați,
Nu ca voi, înstrăinați!

Foae verde de pelin:
Măi Mârzel, suflet hain,
Sugrumi Țara Românească...
Dumnezeu să ți-o plătească!

Dornescu Vucol [XXI]

Cântecul lui Corneliu Zelea Codreanu

Foaie verde lin pelin,
În oraşul Severin,
Chiar la 20 de Mai,
Cu cel mai mare alai,
Începe a se judeca,
Jurații a achita,
Pe Cornel Zelea Codreanu
Care împlineşte anu
De când stă la închisoare
Legat de mâini şi de picioare;
Căci pe Manciu a-mpuşcat,
Om ce-avea suflet spurcat,
Pe Manciu cel scos din minți
De sute de mii de-arginți;
Pe Manciu cel blestemat,
Cu Iuda asemănat.

***

Foaie verde, foaie lată,
Şi-o să vină țara toată,
S'asculte sfânta dreptate
Ce e mai presus de toate.
Foaie verde de trei linți,
Voi, jurați de Mehedinți,
Românește să simțiți

Când verdictul îl grăiți!
Tot poporul românesc
Cu sufletul creştinesc,
De la mic şi pân'-la mare,
Către voi are cătare;
Către voi, jurați Olteni,
Către voi, Mehedinteni,
Care-acum sunteți chemați
Un nou Hrist să judecați,
Hrist al neamului român,
Urâtor de neam păgân,
De păgânii prea spurcați,
Ce la noi sunt încuibați,
Veniți nu ca să ne crească,
Ci ca să ne jefuiască,
Limba să ne-o nimicească,
Credința s-o necinstească.
Vouă ne-adresam, jurați!
Luați seama când lucrați,
Verdict negativ să dați,
Pe Corneliu să-l scăpați!
Pe Corneliu Zelea Codreanu
Care ne apără neamu,
Neamul nostru, neam român,
De puhoiul cel păgân.
.....
Pilda ce Pilat a dat
Pe mâini el când s'a spălat,
Negăsindu-l vinovat
Pe Hristos cel acuzat,
S-o dați şi voi, dragi jurați,
Cari acum sunteți chemați
Pe Codreanu s'achitați.

Auzit în Comuna Burila-Mare, Mehedinți [XXI]

Lui Corneliu Zelea Codreanu

Deşi de la al nostru sân
Duşmanii neamului te-au smuls,
Cei buni Români, cu toţii îngân,
Un crez de care s-au pătruns.

E glia strămoşească-n joc,
E viaţa noastră Românească,
Tu-i porţi în piept al ei noroc,
Tu l-ai făcut să încolţească.

Precum cu sânge-al vostru plai
Scăpat a fost de alţi duşmani,
Prin tine azi al nostru grai
Scăpat va fi şi de tirani.

Nădejdea noastră-n tine-i pusă,
Tu eşti al naţiei erou;
Şi lupta noastră va fi dusă
Spre-un ideal, un suflu nou.

Avem doar piepturi de oţel
Şi, din strămoşi, un vechi renume;
Numai atins al nostru ţel,
Din mâni noi spada vom depune.

Ne vom jura cu mic, cu mare,
Că-n scumpa noastră, mândră ţară,
Din vârf de munte pân'la mare,
Duşmanii neamului să piară.

Oct. P. Meguţă [XXII]
23 Martie 1925 – Braşov

Martirul național Corneliu Zelea Codreanu

Cel ce vrut-a azi să rupă lanțuri grele de robie,
Zace între patru ziduri, 'nalte, umezi, fără soare,
Căci el vrut-a să aducă României, scumpă glie,
Închinându-i zile pline, albe, mari de sărbătoare.

Cel ce vrut-a să stârpească acest vierme veninos,
Răsădind viață nouă pe ogorul românesc,
Aducând cu jertfe multe al său suflet ca prinos,
E hulit de trădători pentru gestul lui șoimesc.

În zadar voi îl descrieți în culori atât de negre,
Fapta lui e răzbunarea sufletelor de eroi.
Românimea întregită stă la postul său de veghe,
Vrând să 'nlăture un vierme răsărit de prin gunoi.

Multe secole trecut-a de când dușmanul ne roade
Tot ce-avem mai scump, mai drag în ăst cuibușor de lume:
Codrii ce-ascundeau strămoșii, când veneau dușmanii-n hoarde.
Limba, portul strămoșesc, cinstea cu al său renume.

Viitorul țării noastre azi începe să-nsenine,
Căci asupra lui se-nalță un erou din talpa țării:
E Corneliu, e Codreanu, cel cu brațele lui pline,
Un strejer fără de seamăn până 'n malurile mării.

Lefter – Focșani [XXI]

Lui Corneliu Zelea Codreanu

Măi Codrene, măi Codrean,
Măi fecior de Sucivean,
Nu fi trist și abătut:
Datoria ți-ai făcut

Să ne scapi țara de-un sbir,
De-un sbir mare, de-un vampir,
Ce sugea sânge din voi,
Românași, pui de eroi.

Voi ați fost bătuți, scuipați
De cei ce-au fost cumpărați,
De străinul cel hidos,
Ce-a răstignit pe Cristos.

După atâta chin și-amar
Și-un adevărat calvar,
Tot tu ești cel vinovat
Și 'n temniță aruncat!

Noi cu toţii te jelim
Şi cu tine-mpărtăşim
Chinul greu ce te apasă,
Pân'dreptatea o să iasă.

Pe toţi inima ne doare,
De la mic până la mare,
Şi cu mult dor aşteptăm
Ziua să te liberăm!...

Lica de la Huşi [XXI]

Glasul ţării

Voi Români din patru unghiuri,
Toţi ce credeţi în Hristos,
Toţi ce-aveţi aceleaşi gânduri
Pentr'un viitor frumos,

Ascultaţi cum geme Nistrul
De puhoiul cel păgân;
Ascultaţi cum plânge codrul
Doina'n suflet de român!

Studenţimea, fala ţării,
Zace azi în închisori:
Zelea, Moţa, Vlad şi alţii
Sunt huliţi şi trădători!

Tresăriți din somn cu toții,
Nu e timp de așteptare;
Tinerime, floarea țării,
Ridicați-vă 'n picioare!

Glasul răsbunării sună
Din mormântul lui Mihai,
El la luptă vă adună:
Sus Români cu același grai!

Lefter, Focșani [XXI]

Săriți, frați de-același sânge!

Săriți, frați de-același sânge,
Săriți, toată țara plânge,
Pe Cornel ca să-l scăpăm,
Din lanțuri să-l liberăm!

Haideți toți, veniți, măi frați,
Cu lauri să-ncununați,
Pe Cornel ce ne-a scăpat
De Manciu cel blestemat.

Iată, timpul a venit,
Steaua pe cer s'a ivit,
Cu toții să ne sculăm,
Pe Codreanu să-l scăpăm!

A venit ziua cea mare,
A neamului re-nălțare,
Cu toții să ne unim,
Pe Cornel să-l slobozim.

Veneticii să-i gonim
Din pământul ce iubim,
Să strigăm în lumea mare
Că Românu'n veci nu moare!

Ștefan Gh. Pănoiu [XXI]

Mugur, mugurel

Mugur, mugur, mugurel,
Mugur, mugurel
Ia'n fă-te mai măricel,
Mugur, mugurel.

Codrii noştri înverzesc,
Mugur, mugurel,
Străinii ne jefuiesc,
Mugur, mugurel.

Românaşii noştri vin,
Mugur, mugurel,
Se duc mâine'n Severin,
Mugur, mugurel.

Unde va fi judecat,
Mugur, mugurel,
Cel pe nedrept acuzat,
Mugur, mugurel.

Corneliu Zelea Codreanu,
Mugur, mugurel,
Care şi-a apărat neamul,
Mugur, mugurel.

Ţara toată într'un glas,
Mugur, mugurel,
Cere pe acest viteaz,
Mugur, mugurel.

De o fi să îl condamne,
Mugur, mugurel,
Sânge o să curgă, Doamne,
Mugur, mugurel.

Dorim moarte de voinici,
Mugur, mugurel,
Şi nu robi la venetici,
Mugur, mugurel.

O să măturăm neghina,
Mugur, mugurel,
Şi s'o ardem, bat-o vina,
Mugur, mugurel.

Şi trăind ani mulţi, Cornele,
Mugur, mugurel,
Să ne scapi ţara de rele,
Mugur, mugurel.

Alex. Butnaru, Iaşi [XXI]

Rugă pentru Corneliu Zelea Codreanu

În ziua judecății

Doamne, Sfinte, ceresc Tată
Ce-acolo sus locuieşti,
Cu-ndurare spre noi cată,
Ruga să ne-o împlineşti.

Doamne, harul tău coboară
Peste cel nevinovat,
Pe duşmani Doamne-i doboară,
Căci ei l-au întemnițat.

Pe Corneliu, Doamne, scoate-l
Din temnița-ntunecată;
Ca martir, Doamne, socoate-l
Şi dreptatea ne-o arată.

Azi, toți candele aprindeți,
Lumânări la Prea Curată,
Şi-n genunchi la cer voi cereți
Să ni-l dea liber odată!

Dumnezeu să ni-l ferească,
De tot răul ce-l apasă,
Țării să ni-l dăruiască
Şi părinților acasă!

Lica de la Huşi [XXI]

Lui Corneliu Zelea Codreanu

Foae verde bujorel,
Liniştit fii tu, Cornel,
Că o să-ți astâmperi dorul
Dac'ai pus aci piciorul.

Căci în astă parte-a țării
Nimeni nu te dă uitării:
Noi cu toții vom lua parte,
De va fi vreo nedreptate.

Cheamă-ți, țară, fiii tăi,
Că ai atâția flăcăi,
Să te scape de tirani
Ce te storc de-atâția ani!

Şi blestemați pe Mârzel,
Că este legat şi el
La puhoiul de duşmani
Ce l-au cumpărat cu bani.

Frunze verzi şi frunze moarte,
Măi Mârzel, să nu ai parte
Să mori pe pământul țării,
Când ai vrut s'o dai pierzării!

F. S. [XXI]
Elev Şcoala Comercială T. Severin

Lui Corneliu Zelea Codreanu

Preot sfințit pe altarul suferinții,
Purtând în suflet fala de roman,
Tu moștenești ce ne-au lăsat părinții,
În firea de moșie și de neam.

Pe fruntea ta senină strălucește
Lumina legendarilor martiri,
Și jertfa ta de azi ne amintește,
Făuritorii sfintei mântuiri.

Și din adâncuri de străvechi morminte
Sorbit-ai șoapta 'naltului îndemn;
Profetizând, ai dus mereu-nainte
Ideea drepturilor ce avem.

Și glasul tău chemând la biruință
Pe strănepoții marelui Mihai
Răsună încă-n toată-a noastră ființă,
Și așteptăm doar semnul să ni-l dai.

Și-atunci purtați de doruri seculare
De-a fi stăpâni pe glia strămoșească,
Vom smulge crunt neghina din ogoare,
Țara să fie numai Românească.

B. B. [XXI]

În zile de sbucium

Trenule, car blestemat,
Ne-ai dus pe Cornel legat,
Și de mâini, și de picioare,
La Severin în închisoare.
Și l-ai dus, trenule, dus
Și la nimeni n'ai mai spus.

Trenule, nu te-am știut
Că ești dușman înnăscut,
Ardă-ți scândura în foc,
Să-ți rămâie roata-n loc,
Și acel ce te-a făcut
Să n-aibă loc în mormânt!
Multă jale și durere
Pe pământul țării mele,
Pentru că suntem vânduți
Și 'ntruna chinuiți
De toți cei ce-s ispitiți
Pentru pungile de-arginți.

Măi Corneliu, dragul meu
Ficioraş şi pui de leu,
Bucura-te-ar Dumnezeu
Să facă pe placul tău,
Să ne vii iarăşi la loc,
Să ne dai puteri şi foc.

Auzită de la ţărani
în jud. Mehedinţi [XXI]

Eroului Codreanu

Priviţi Români cu bărbăţie
Al neamului mare erou,
Priviţi, s-aveţi şi voi mândrie,
Că-n el găsim un suflet nou!

Luptaţi cu toţii pentru dânsul,
Că el s-a jertfit pentru noi,
De-acum să piară din noi plânsul,
Virtutea să domnească apoi!

Sunteţi legaţi de o moşie,
Datori sunteţi s-o apăraţi,
Să izgoniţi cu bărbăţie
Liftele de străini spurcaţi.

O creştină [XXI]

Zori de ziuă

Trezindu-te din somn, Române,
Când zorii zilei se arată,
În casă n-ai măcar o pâine
S-o-mparți copiilor ce roată
În jurul tău se strâng plângând;
Ce sunt micuți și n-au în gând
Decât cuvântul „Tată“!

De ce privești cu ochi-n zare,
La cei din jur fără a lua seama?
Aștepți vreun sol din depărtare,
Sau tu auzi un glas ce cheamă
La datorie pe Români?...
E glasul bunilor Străbuni
E glas duios de „Mamă“.

E plânsul de jale adâncă
Al bravului popor Român,
Cel ce prin vremuri ca o stâncă
Nu s-a clintit din loc, și acum
Se vede osândit să piară;
Grozav rănită ești tu țară,
De venetic păgân!

Azi șterge lacrămile amare,
Că nu toți fii ți-au pierit;
Azi s-au trezit cu mic, cu mare
La glasul tău, și-n pas grăbit
Îi vei vedea cum se avântă
În luptă dreaptă, luptă sfântă
Cu cel nelegiuit.

O să răsune întreg pământul,
Și munții toți se vor clinti
Când vulturii vor lua avântul
Din cuibul lor și vor porni
Să apere ogorul sfânt;
Pentru credință și pământ,
Cu drag se vor jertfi.

Le e ruşine de-al lor trai
Urmaşii marilor eroi,
Ce azi sub lifta de alt grai
Ajuns-au nemâncați și goi
Și robi în propria lor țară;
Grozave timpuri, pâine-amară,
Dar nu vom da înapoi...

O nu aceasta-i o ruşine
Să avem suflete-aşa mici!
Va râde 'ntreaga omenire
De noi, când nişte venetici
Ne-or înjuga ca boi în jug;
Mai bine arşi de vii pe rug...
Treziți-vă, voinici!

Vedeți lumina dimineții
Ce vă surâde atât de blând;
Treziți puterea tinereții
Ce este-n voi și într-un gând
Cu toții alergați la luptă,
Scăpați voi legea sfântă
Și-ogorul nostru sfânt.

Nu sta, Române, azi pe gânduri
Când zorii zilei se arată,
Iar norii sunt luați de vânturi,
Tresari, și-n mintea-ți luminată
Vezi gloriosul tău trecut,
Vezi bogăția ce-ai avut,
Iar astăzi e furată.

A noastră e această glie,
Că ni-e păstrată de străbuni,
Nu orice lift azi să vie
Să ne alunge ca pe câini
Și să ne prade 'ntreaga țară;...
Dă-ți bine seama, fiară!
Treziți-vă, Români!

Tudosie Popescu [XXI]
Student

Strigătul românilor

Noi, Români de pretutindeni, ai lui Decebal urmași,
Nu mai vrem lifta păgână, ai nației ucigași!
Noi, Români de viță veche, din sângele lui Traian,
Nu mai vrem în țara noastră pe spurcatul de dușman!

Ne-au spurcat străinii țara și-n credință, și-n ogor,
Și Românii de-azi'nainte nu-i mai vor în țara lor.
România este a noastră, a Românilor pe veci.
Iar de-acum tu, venetice, caută de-aici să pleci!

Ai stors toată avuția să plătești pe cei din frunte,
Să trăiești fără de grije și de astăzi înainte.
Venetic pribeag în lume, fără patrie și stat,
Ți-a sosit ceasul din urmă, te gătește de plecat!

Te gătește, pleacă iute, căci de nu vei vrea de voie,
Vei pleca mai trist în urmă, când vei pleca de nevoie!
Tot Românul astăzi știe, când aude de străini,
Că străinu-n țara asta e cununa lui de spini.

Pentru ei Manciu în Moldova pe frații noștrii-a chinuit,
Pe Corneliu Z.Codreanu, care azi e-nvinuit
C-a-mpușcat la Iași pe Manciu, pus în slujbă la dușmani,
Ce și-a vândut națiunea, pentru pofta de mulți bani.

Azi guvernul, ce-i la cârmă, voieşte neapărat
Ca prin orice preţ Corneliu să ne fie condamnat.
Şi să-şi împlinească scopul, ca să-l vadă în groaznic chin
L-au adus spre judecată la Juraţi în Severin.

O, voi lifte, nu se poate, nici voi, cei îmbogăţiţi,
Să-l condamnaţi pe Corneliu, de puteri să-l istoviţi!
Nu se poate! Nu se poate ca să fie condamnat!
Fraţii lui Români de sânge cer să fie achitat.

Iară tu, Corneliu dragă, astru zilelor de Mai,
Libertatea 'ntreagă-a ţării numai tu ai să ne-o dai.
Fii cu fruntea sus, tu frate, şi fii mândru de-a ta faptă:
Doar prin tine România de vânduţi va fi scăpată.

Un notar din Mehedinţi [XXI]

În loc de postfaţă

CORNELIU ZELEA CODREANU

Corneliu Zelea Codreanu (avându-şi obîrşiile în Bucovina de Nord şi fiind născut la Iaşi, pe13 septembrie 1899, în numeroasa familie a profesorului Ion Zelea Codreanu), absolvent de liceu militar şi licenţiat în Drept, supranumit „Căpitanul", şi-a început lupta naţională în 1919 şi a înfiinţat în 1927 Legiunea Arhanghelul Mihail, devenind liderul absolut al tineretului naţionalist. Împotriva legionarilor, care incomodau atît clica politicienilor venali, cît şi conspiraţia iudeo-comunistă, s-a declanşat un adevărat „terorism de stat", determinînd un lung şir de violenţe şi „răzbunări", pe care însă Căpitanul nu le-a ordonat ca atare (cum a dovedit-o, în mai multe rînduri, chiar Justiţia vremii).

În 1936, Codreanu şi-a publicat, la Sibiu, cartea intitulată *Pentru legionari* (principalul îndreptar moral şi ideologic al legionarismului), scriere deopotrivă memorialistică, polemică şi doctrinară (completată, pentru latura organizatorică, cu vestita *Cărticică a şefului de cuib*). Ne-au mai rămas de la el un corpus de *Circulări şi manifeste*, precum şi *Însemnările de la Jilava* (redactate în temniţă, în 1938) – adevărat testament spiritual. Aceste scrieri au cunoscut multe ediţii în ţară sau în exil, beneficiind şi de traduceri în limbile europene de mare circulaţie*.

În decembrie 1937, la ultimele alegeri libere din România Mare, în urma pactului de non-agresiune cu Iuliu Maniu şi Gh. I. Brătianu, Mişcarea legionară, aspru prigonită vreme de un deceniu, repurtează un

* *A se vedea bibliografia de la sfîrşitul acestei scurte prezentări.*

strălucit succes electoral. Regele Carol II anulează însă alegerile şi îşi instaurează dictatura personală. Codreanu, în semn de protest, dizolvă Partidul „Totul pentru Ţară" (expresia politică a Legiunii) şi îndeamnă la rezistenţă non-violentă (nevoind, mărturisea el, „să prefacă România într-o Spanie însîngerată"). Răspunzând unui atac de presă al lui Nicolae Iorga, este învinuit de „ultragiu" şi arestat. I se înscenează o parodie de proces (mai 1938) şi este condamnat abuziv la zece ani de închisoare.

În noaptea Sfîntului Andrei (29 spre 30 noiembrie) a anului 1938, împreună cu alţi 13 camarazi aflaţi în detenţie, este asasinat de autorităţi în marginea pădurii Tîncăbeşti (acţiune monstruoasă, ordonată de Carol II şi coordonată de Armand Călinescu, cu care începe „decapitarea" Mişcării legionare, continuată masiv în 1939).

După dispariţia lui Codreanu, legionarismul a cunoscut un scurt triumf politic în toamna lui 1940, sub conducerea lui Horia Sima, după care a intrat într-o lungă agonie instituţională, pierzîndu-şi treptat unitatea iniţială. *Ideea legionară* supravieţuieşte însă, printr-un lung şir de mărturisitori, în ciuda întreitei prigoane (carliste, antonesciene şi comuniste) de peste o jumătate de secol, iar Căpitanul martirizat rămîne o figură legendară a dreptei creştine româneşti.

Mort la 39 de ani (ca şi Eminescu, de care-l leagă în eternitate, dincolo de obîrşiile bucovinene, aceeaşi evlavie faţă de tradiţia naţională şi aceeaşi responsabilitate faţă de destinul nostru comunitar), Codreanu a fost deopotrivă personalitatea publică cea mai pios adorată şi cea mai crunt urîtă a României Mari. „O personalitate harismatică", fără îndoială, aşa cum se văd siliţi s-o recunoască, fie şi numai cu jumătate de gură, pînă şi adversarii lui ireductibili.

O parte a opiniei publice româneşti, formată la şcoala stîngismului de sorginte franceză sau a aşa-numitei „prese din Sărindar" (*Adevărul*, *Dimineaţa*, *Lupta* etc.), a fost convinsă încă din anii '30 că tînărul luptător naţionalist era un soi de monstru democratofag, iar Mişcarea sa un cap de pod al nazismului în România! Şi totuşi, pentru cine ar fi fost dispus să se informeze corect, de la surse, în cărţile lui stătea scris negru pe alb: „Mişcarea Legionară nu se întemeiază exclusiv nici pe principiul autorităţii [ca mişcările politice extremist-totalitariste – n.n.] şi nici pe acela

al libertăţii [ca mişcările politice anarhic-democratice – n. n.]. Ea îşi are temeliile înfipte în *principiul iubirii creştine*. În el îşi au rădăcina atît autoritatea, cît şi libertatea. Dragostea e împăcarea între cele două principii: autoritate şi libertate. Dragostea se află la mijloc, între ele şi deasupra lor, cuprinzîndu-le pe amîndouă în tot ce au mai bun şi înlăturînd conflictele dintre ele. Dragostea nu poate aduce nici tiranie, nici împilare, nici nedreptate, nici răzvrătire sîngeroasă, nici războire socială. Ea nu poate însemna niciodată conflict" (Corneliu Zelea Codreanu, *Pentru legionari*, Editura „Totul pentru Ţară", Tipografia Vestemean, Sibiu, 1936, p. 321). Sau, trecînd de la teorie la practică: *„Niciodată Mişcarea Legionară, pentru a birui, nu va recurge la* ***ideea de complot*** *sau de* ***lovitură de stat***. Consider aceasta ca o prostie. Mişcarea Legionară nu poate birui decît odată cu *desăvîrşirea unui proces interior, de conştiinţă, al Naţiunii Române*. Cînd acest proces va cuprinde pe majoritatea românilor şi se va desăvîrşi, atunci biruinţa va veni automat, fără comploturi şi fără lovituri de stat" (*Circulara Nr. 58*, „Către Şefii de Regiuni", 26 februarie 1937).

Iată deci adevăratul înţeles al „biruinţei legionare": ea nu este urmarea unui război civil sau a unei forme oarecare de violenţă politică, aşa cum se crede îndeobşte, ci capătul de drum al unei năzuite prefaceri moral-spirituale, al unei *metanoia* de proporţii naţionale! Prin această înaltă năzuinţă (care deosebeşte legionarismul de majoritatea mişcărilor de dreapta din restul Europei, şi mai ales de nazism), mărturisită cu însuşi sîngele său, Corneliu Zelea Codreanu se impune în memoria posterităţii ca unul dintre marii pedagogi naţionali ai istoriei noastre, aşa cum recunoscuse, spre sfîrşitul vieţii, şi Iuliu Maniu (unul dintre puţinii oameni politici oneşti din România interbelică): „Recunosc că Corneliu Zelea Codreanu a fost superior gîndirii mele. Eu am încercat să adopt, în slujba şi salvarea ţării, căi politice; el a ales o cale superioară, şi anume să realizeze mai întîi caractere, educînd un tineret care, pe căi de înălţare patriotică, să se dăruiască total, moral şi spiritual; să creeze mai întîi o elită conducătoare şi abia apoi un partid".

Tragedia lui Codreanu şi a Mişcării sale se integrează în tragedia mai generală a dreptei europene; dacă însă „Istoria a făcut pipi pe noi" (Mircea Eliade), nu înseamnă că marile principii de conservare şi renaştere naţională care au călăuzit generaţia legionară n-ar mai fi valabile. Formele se

pot perima, dar principiile dăinuiesc, aşteptînd un ceas istoric mai fast pentru a se reîntrupa în forme corespunzătoare noilor realităţi. Din acest punct de vedere, Codreanu rămîne o permanentă „provocare“ pentru generaţiile care vin, iar destinul lui postum, oricîte vicisitudini ar cunoaşte, nu se va încheia decît la „marea Judecată a neamurilor“, în faţa Judecătorului „nemitarnic“, către care sîngele lui Căpitanului strigă încă din pămînt, pentru dreptatea sa şi a neamului românesc.

Răzvan Codrescu

Bibliografia cronologică a scrierilor Căpitanului

1. *Scrisori studenţeşti din închisoare (Văcăreşti, 9 octombrie 1923 – 30 martie 1924)*, Tip. „Libertatea“ – Orăştie, Iaşi, 1925.

2. *Cărticica şefului de cuib*, Tip. C. S. m. c. [?], Bucureşti, 1933 (numeroase ediţii sau reeditări anastatice în ţară şi în străinătate); cea mai bună ediţie antebelică: ed. a VI-a, Ed. Mişcării Legionare, Bucureşti, 1940; dintre numeroasele reeditări postbelice, *cf.* ediţia din Col. „Omul Nou“, Miami Beach, 1990 (recomandată drept ed. a XII-a, deşi acelaşi lucru îl pretinde şi ediţia din Col. „Europa“, München, 1987); trad. it.: *Il Capo di Cuib*, Ed. di Ar, Padova, 1974, 1981 şi 2002 (Claudio Mutti); trad. sp.: *Manual del Jefe*, Ed. Nothung, Barcelona, 1984 (Manuel de la Isla); trad. engl.: *Legion: The Nest Leader's Manual*, Rising Press/ Nationalist Books, BCM Kursaal, f. a.; trad. fr.: *Le Livret du Chef de Nide*, Ed. „Pămîntul Strămoşesc“, Paris, 1978.

3. *Pentru legionari*, vol. I [volumul al doilea n-a mai fost scris], Editura „Totul pentru Ţară“, Tipografia Vestemean, Sibiu, 1936 (numeroase reeditări anastatice în ţară şi în străinătate, ultima la Editura Gordian, Timişoara, 1993, cu o prefaţă de Horia Sima: „Destinul scrierilor legionare“ – pp. 477-482); cea mai bună ediţie antebelică: ed. a III-a, Ed. Mişcării Legionare, Bucureşti, 1940; ediţia cea mai recentă: ed. a IX-a, Ed. Scara, Bucureşti, 1999 (marcînd centenarul naşterii autorului); trad. fr.: *La Garde de Fer (Pour les légionnaires)*, Éd. Prométhée, Paris, 1938/1971, reed. Col. „Omul Nou“ (Ion Mării-Belmain), Grenoble, 1972; trad. it.: *Guardia di Ferro (Per i legionari)*, Casa Editrice Nazionale [Collezione politica „Europa giovane“], Roma-Torino, 1938 (incompletă), apoi Padova, 1972 (integrală), şi *Per i legionari. Guardia di Ferro* (trad.

nouă), Ed. de Ar, Padova, 1984 (Claudio Mutti); trad. germ: *Eiserne Garde (An meine Legionäre)*, Brunnen-Verlag, Berlin, 1939 (Willi Bischoff), reed. 1940 şi 1941, apoi Col. „Omul Nou", München, 1970 şi 1972, şi Col. „Europa", München, 1987; trad. sp.: *Guardia de Hierro (Para los legionarios)*, Ed. Nacional, Madrid, 1940, reed. Col. „Omul Nou", München, 1972, apoi Ed. Bau, Barcelona, 1976, şi Ed. Huguin, Barcelona, 1983; trad. engl.: *For my legionaries (The Iron Guard)*, Ed. „Libertatea", Madrid, 1976 (tipărită de Liberty Bell Publications, U.S.A).

4. *Circulări şi manifeste*, Ed. „Totul pentru Ţară", Bucureşti, 1937; ed. a II-a: Ed. Mişcării Legionare, Bucureşti, 1941; ed. a V-a: *Circulări şi manifeste: 1927-1938*, Col. „Europa", München, 1981 (cu precizarea: „Reimprimare după ediţia a II-a, corectată şi întregită"); trad. it.: *Circolari e manifesti*, Ed. all'insegna del Veltro, Parma, 1980 (Claudio Mutti); trad. engl.: *Circulars and Manifests* (nu am fost în posesia datelor editoriale).

5. *Însemnările de la Jilava*, Rostock, 1942 (tipărite de membrii în exil ai Cuibului „Grigore Pihu")* ; reed. Col. „Omul Nou", la Linz, în 1951, şi la München, în 1968, apoi Col. „Europa", München, 1994 (cea mai bună ediţie de pînă acum); trad. it.: „Memorie inedite", în vol. Eminardo Salleo, *Mussolini e Codreanu*, Libreria Agate, Palermo, 1942, reed. separat sub titlul *Diario del carcere*, Ed. di Ar, Padova, 1970, apoi în 1982, la aceeaşi editură, în trad. nouă; trad. sp.: *Diario de Jilava*, Ed. „Libertatea", Barcelona, 1952 (Nicolae Roşca), apoi *Diario de la cárcel*, Cruz y Fierro Editores, Buenos Aires, 1974 (cuprinde în apendice şi „Testamento de Ion Motza"); trad. germ.: *Aufzeichnungen im Kerker*, Col. „Europa", München, 1984; trad. fr.: *Journal de prison*, Éd. Pardès, Puiseaux, 1986 (Faust Brădescu); trad. port.: *Anotaçoes da prisao de Jilava*, Ed. Dacia, Rio de Janeiro, 1988.

---

* *Se pare totuşi că a existat şi o ediţie anterioară:* Amintiri de la Jilava, *Ed. Mişcării Legionare, Bucureşti, 1940 (*cf. *CD-ul* Totul despre Garda de Fier, *editat de S.C. Arbeit MF S.R.L., Braşov, 2000).*

„Ne-au chinuit, ne-au umilit, ne-au înfometat, ne-au stricat limba, ne-au băgat poeții în închisoare și au mușcat din trupul țării, însă din toată această țintuire pe cruce a țâșnit sânge sfânt care a făcut posibilă poezia din acest nou Graal.“

Vintilă Horia,
profesor universitar
Buenos Aires, Madrid

„Atâta timp cât va exista în lume un singur legionar conștient de misiunea lui, Mișcarea Legionară va fi vie, activă și de neînvins.“

Faust Brădescu,
profesor universitar
Rio de Janeiro, Paris